

عنوان مقاله:

نگاهی به تعلیم و تربیت در ادبیات

محل انتشار:

سومین همایش الکترونیکی پژوهش های نوین در علوم و فناوری (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسنده:

محمدرضا بختیاری - عضو هیئت علمی دانشگاه پیام نور

خلاصه مقاله:

فرهنگ اصیل هر ملت را باید در گذشته آن ملت جستجو کرد و این فرهنگ حاصل تلاش نویسندگان و شاعرانی هست که با بینش کافی و استادی کامل به تبیین آن پرداخته اند. تعلیم و تربیت در این فرهنگ جای بسزایی دارد چرا که شاعرانی مانند سعدی شیرازی، پروین اعتصامی، حافظ شیرازی، مولانا و... در اشعار خود این وظیفه را بر عهده گرفتند تا نه تنها اوضاع اجتماعی دوره خود بلکه برای آیندگان نیز به صورت نوشته ای تعلیمی و تربیتی مورد استفاده قرار گیرد. و با آوردن سخنان خود به صورت اشعاری دلنشین و یا گاه به صورت ضرب المثل، حکایت و طنز به تربیت مردم زمانه خود پرداختند. همچنین نوشته هایی به نثر از کی کاووس بن وشمگیر و دیگر نثر نویسندگان را نیز می توان نام برد، که با استفاده از هنر خویش و سبک خاص خود در نثر نویسی این امر مهم را برای ما به یادگار بگذارند که در کتاب خود به پسر خود نصیحت می کند و پند می دهد. امروزه همین نوشته های کهن و آثار مکتوب در شعر و نثر توانسته سرمشق و راهنمای اخلاقی مردمان عصر جدید باشد. و از این سخنان و پند های حکمت آمیز در مسائل مختلف اخلاقی استفاده شود. و این امر نشان از فرهنگ اصیل کشور ما را دارد، که تعلیم و تربیت در آن از گذشته تا کنون مورد توجه قرار می گیرد.

کلمات کلیدی:

تعلیم و تربیت، پند و اندرز، ادبیات، سعدی، حافظ، پروین، کی کاووس

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/451849>

